

عنوان مقاله:

معماری سبز

محل انتشار:

سومین کنفرانس برنامه ریزی و مدیریت محیط زیست (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

زهرا اشتری - دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال

خلاصه مقاله:

معماری سبز به ساختمان هایی اطلاق می شود که در آن از مصالح سبز و تکنولوژی های سبز(مواد و مصالح قابل بازگشت به چرخه طبیعی) استفاده می شود. و اثرات منفی آن را بر روی محیط اطرافش کم می کند. هدف از این نوع معماری هم سو شدن با محیط زیست است. با توجه به کمبود جا و رشد جمعیت که از تهدیدهای جدی برای محیط زیست است ، بتوانیم بین رشد جمعیت و فضای مورد نیاز توازن ایجاد کنیم، معماری سبز را پیشنهاد کرده ایم. در این راستا برای جمع آوری این مقاله با استفاده از کارهای تحقیقاتی و مطالعات صورت گرفته سعی شده مطالب کلی در این زمینه به مخاطب ارائه دهیم. نتایج به دست آمده نشان می دهد که با توجه به خطری که محیط زیست با آن روبرو است، جهان به سمتی پیش می رود که به دنبال بهبود محیط زیست است تا آنجایی که در پروژه های خود سعی بر استفاده از معماری سبز را دارد. زیرا تحقیقات نشان داده که اگر 2% از هزینه اولیه ساخت و ساز به این امر اختصاص یابد، در مدت عمر مفید ساختمان 20% در هزینه های مربوط به انرژی صرفه جویی میشود، که این مقدار بیشتر از 10 برابر سرمایه گذاری اولیه است. و در آخر اینگونه بحث و نتیجه گیری می شود که استفاده از چنین ساختمان هایی علاوه بر اینکه سلامتی، رضایت، خشنودی و نشاط ساکنین خود را تامین می کند. بهره گیری سنجیده از راهکارهای تأیید شده معماری پایدار، ساخت و ساز با مواد غیر مسموم کننده، استفاده موثر از مصالح به دست آمده از مواد طبیعی پایدار، اتکا و وابستگی به خورشید برای نور روز، انرژی گرمایی، الکتریکی و بازیافت مواد را ملزم می کند و باعث کاهش هزینه های انرژی می شود.

کلمات کلیدی:

ساختمان سبز- معماری پایدار- مصالح سبز- انرژی تجدیدپذیر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/240339>

